

Rozkład materiału dla grupy dzieci 3-letnich „Motylki” – propozycje dla rodziców do pracy z dzieckiem w domu

Tydzień 23.03-27.03 2020

Temat-Wiosna tuż-tuż

Cele ogólne:

- rozwijanie mowy.
- rozwijanie umiejętności klasyfikowania.
- umuzykalnienie dzieci.
- rozwijanie sprawności manualnej

Zadania do wykonania:

1. Dowolny taniec przy piosence Deszczyk (sł. i muz. B. Forma).

- I. Kapu, kapu, pada deszcz, strugi lecą z nieba. A ja jednak powiem wam, martwić się nie trzeba.
- II. Ref.: Weź parasol zaraz do ręki, włóż na nogi kalosze. Zanuć słowa tej piosenki i wesoło ruszaj w drogę.
- III. . Kapu, kapu, kapu, kap, deszczyk z nieba leci, w kroplach deszczu, nucąc tak, idą sobie dzieci. Ref.: Weź parasol...

III. Kapu, kapu, pada deszcz, wszystko mokre wkoło. Przez kałuże sobie skacz, śmiejąc się wesoło. Ref.: Weź parasol...

2. Słuchanie wiersza B. Formy Prośba do słońka.

Malutka główka krokusa nad śniegiem się pojawiła. To znaczy, że już wkrótce przybędzie wiosna miła. Słoneczko nasze kochane, bardzo cię prosimy, ogrzewaj mocno ziemię, zacieraj ślady zimy. Pod śniegiem mocno bije pani przyrody serce. Słoneczko, wyślij promienie, daj ciepła jak najwięcej. Urośnie młoda trawa, rozwiną się pąki na drzewach. Dla ciebie, miłe słoneczko, każdy ptaszek zaśpiewa.

Rozmowa na temat wiersza. – O co prosimy słoneczko? – Co się stanie, gdy słońce ogrzeje ziemię?

3. Rysowanie słoneczka.

Dzieci indywidualnie rysują słoneczko pod dyktando nauczyciela. Rysujemy koło, koło i je poprawiamy. Kreseczki – promyczki – i słoneczko mamy!

4. Wykonanie pracy plastycznej Słoneczko.

Dzieci wypełniają rysunek słońca kuleczkami żółtej plasteliny.

5. Chmury i słoneczko – ćwiczenia matematyczne.

Nauczyciel przygotowuje dwie obręcze: niebieską i żółtą (można je owinać żółtą i niebieską bibułą) oraz sylwety – chmurek i słoneczek. • Segregowanie elementów według rodzaju. Do

niebieskiej obręczy dzieci wkładają sylwety chmurek, a do żółtej – sylwety słoneczek. (Wcześniej same wyjaśniają, dlaczego chmurki będą wkładać do niebieskiej obręczy, a słoneczka – do żółtej). Liczą sylwety w jednej i w drugiej obręczy. Umieszczają przy obręczach kartoniki z odpowiednią liczbą krążków (cztery chmurki, trzy słoneczka). • Porównywanie liczebności chmurek i słoneczek. Dzieci pokazują na palcach, ile jest chmurek, a potem, ile jest słoneczek. Wskazują obręcz, w której jest więcej elementów. Określają, o ile więcej jest chmurek (o ile mniej słoneczek

6. Oglądanie gałązek z baziarnymi – wierzbowymi i leszczynowymi, dotykanie ich. Powtarzanie ich nazw.

7. Słuchanie piosenki „Co robi deszcz”

Rozmowa na temat piosenki. – Co robi deszcz? – Co należy włożyć na nogi, gdy pada deszcz? – Co chroni nas przed deszczem?

8. Ćwiczenia naprężająco-rozprężające.

Dzieci rytmicznie uderzają piąstkami o uda, a potem, rozluźnionymi dłońmi, z jednoczesnym mówieniem za nauczycielem tekstu rymowanki. Pada deszczyk, pada deszczyk, pada tu i tam. Ty, deszczyku, nie płacz tyle, słońce dopuść nam.

9. Ćwiczenia pantomimiczne.

Dzieci pokazują miną, gestem, jak się cieszą, że kończy się zima.

10. Wypowiadanie słowa wiosna z różnymi emocjami – ze złością, ze smutkiem, ze strachem i z radością.

11. Rozmowa na temat oznak kończącej się zimy.

– Jak nazywają się kwiaty, wiosenne? – Dlaczego te kwiaty nazywają się przebiśniegi? – Jak nazywają się ptaki, które powracają z ciepłych krajów? – Dlaczego bazie na wierzbie nazywamy kotkami? – Dlaczego bałwany się topią?

12. Rytmiczny podział słów za nauczycielem (na sylaby), połączony z klaskaniem. Np. bazie – bazie, bociany – bo-cia-ny, przebiśniegi – prze-bi-śnie-gi, trawa – tra-wa, wiosna – wios-na

13. Kolorowanie rysunku krokusa.

14. Dowolny taniec przy piosence Spotkanie z wiosną (sł. i muz. B. Forma).

I. Ciepły wietrzyk powiał dzisiaj, słychać świergot ptaków, a w ogrodzie spotkać można miłych przedszkolaków.

II. Ref.: Wiosna, wiosna przyszła do nas, bierzmy się za ręce. Pośród młodej, bujnej trawy kwiatów coraz więcej.

Tydzień 30. 03-03.04. 2020

Temat- Nadeszła wiosna

Cele ogólne:

- rozwijanie mowy
- rozwijanie umiejętności szeregowania
- umuzykalnienie dzieci
- rozpoznawanie i nazywanie barw.
- rozwijanie mowy

Zadania do wykonania:

1. Nawlekanie dużych koralików na sznurek. Określanie kolorów koralików.

2. Rozmowa pod hasłem Co zmieniło się za oknem?

– Czy widać śnieg? Co się z nim stało? – Czy słońeczko świeci mocniej? Po czym to poznamy? (Jest coraz cieplej). – Czy słyszeć ptaki? (Powróciły skowronki, bociany). – Co dzieje się z trawą?

3. Słuchanie opowiadania B. SzelaŃskiej „Czary wiosennej wróżki- wiosenni detektywi”

Słońce świeciło coraz mocniej. Każdy kolejny dzień był cieplejszy od poprzedniego. Wróżka postanowiła zabrać dzieci ze sobą do parku. – Słuchajcie, moi mili. Może byśmy poszli do parku poszukać pierwszych oznak wiosny? Śniegu już prawie nie ma. Sople lodu też już się rozpuściły. Może jakieś kwiatuszki już zakwitły... no i oczywiście poszukamy kotków. Kto chce zostać wiosennym detektywem? – zapytała wróżka. – Ja, ja i ja... i ja też, wróżko – wołały dzieci. Wiosna powolutku zajmowała miejsce zimy. Po rzeczce płynęły resztki kry. Wśród starych liści zakwitły białe przebiśniegi i delikatne, fioletowe fiołki. Z ziemi zaczęły kiełkować tulipany i żonkile. Tuż przy krokusie odpoczywał sobie zmęczony wędrówką ślimak. – Widzę bociana! – zawołał dumny z siebie Bartek. – A tam, na rzece... widzicie... to chyba kaczka! – krzyknęła Monika. – Kaczuszki, bociany, ale gdzie są kotki? – zastanawiała się Kasia. – Właśnie! Gdzie te kotki się schowały? – dodała Zosia. – Kici, kici... kici, kici. Nie bójcie się, kotki! – wołał Krzysio. – Wróżko, nigdzie nie widać kotków. Gdyby gdzieś tu były, na pewno by do nas przyszły. – A może jest im zimno i siedzą gdzieś skulone wśród trawy – zamartwiała się Karolinka. – Może się zgubiły i nie mogą odnaleźć swojej mamy. – Wróżko, a dlaczego ty się tak tajemniczo uśmiechasz? – dopytywał się Tomek. – Chyba wiesz, gdzie są kotki. – Tak, oczywiście wiem, gdzie są kotki. Zanim wam powiem gdzie, rozwiążcie zagadkę.

Mleczka nie chcą pić. Nigdy nie biegają. Choć mają futerka, ogonków nie mają. Oj, dziwne to kotki, bo na wierzbie rosną i to tylko wiosną. – To baze – zawołała Ewa. – I co? Teraz już wiecie, gdzie są kotki? – radośnie spytała wróżka. – Tak! – odpowiedziały chórem dzieci. – Rosną na wierzbie! Nad naszymi głowami. – Śmieszne te kotki! I takie puchate. Może weźmiemy je do wazonu? Będzie wiosennie w przedszkolu – powiedział Wojtek. Dzieci z wróżką wyruszyły w drogę powrotną, niosąc baze. Ślimak także wyruszył w dalszą drogę. Może też szukał oznak wiosny?

4. Rozmowa na temat opowiadania.

– Jakich kotków szukały dzieci? – Jakie zmiany dostrzegły dzieci w parku? 4. Oglądanie gałązek z baziami wierzbowymi. Dotykanie nimi ciała. Wyjaśnienie, dlaczego na bazie mówimy kotki. (Tydzień wcześniej nauczyciel pokazywał bazie i wyjaśniał to określenie).

5. Taniec w parach przy piosence Spotkanie z wiosną.

6. Składanie w całość pociętych obrazków związanych tematycznie z wiosną.

7. Zabawa rozwijająca spostrzegawczość – Szukamy zwiastunów wiosny.

Nauczyciel pokazuje dzieciom obrazki przedstawiające zwiastuny wiosny. Dzieci nazywają to, co one przedstawiają: bociana, krokusy, baze, krę, przebiśniegi. Potem odwracają się, a nauczyciel chowa obrazki w sali. Zadaniem dzieci jest odszukanie obrazków i przypomnienie nazw tego, co przedstawiają.

8. Rozwiązywanie zagadek związanych z wiosną.

- Biały kwiat przebił śnieg i wyrzał na świat. (przebiśnieg)
- Ma dziób i nogi czerwone. Gdy pojawi się na łące, straszy żabki kumkające. (bocian)
- Skacze przy ciepłej pogodzie: raz jest w trawie, raz jest w wodzie. (żaba)

9. Szeregowanie obrazków pod względem liczby elementów, które się na nich znajdują.

- Nauczyciel pokazuje dzieciom cztery obrazki z różną liczbą krokusów (od jednego krokusa do czterech krokusów). Dzieci liczą krokusy na każdym obrazku i pokazują ich liczbę na palcach. Potem układają obrazki. Zaczynają od tego, na którym liczba krokusów jest najmniejsza (jeden krokus), do tego, gdzie jest ich największa liczba (cztery krokusy).
- Nauczyciel pokazuje dzieciom cztery obrazki z różną liczbą gałązek z baziami wierzbowymi. Dzieci liczą gałązki na każdym obrazku i pokazują ich liczbę na palcach. Wskazują obrazek z największą liczbą gałązek. Potem układają obrazki, zaczynając od tego, na którym jest największa liczba gałązek z baziami, do tego, gdzie jest ich najmniej.

10. Wylepianie rysunku krokusa kulkami plasteliny

11. Oglądanie zdjęcia bociana.

Omawianie jego wyglądu. – Gdzie bocian ma dziób? Gdzie ma nogi, a gdzie ogon? – W jakim kolorze ma dziób i nogi? – W jakim kolorze ma ogon? – Jaki głos wydaje bocian? (Dziecko naśladuje)

12 Nauka piosenki Spotkanie z wiosną.

Rozmowa na temat piosenki. – Kogo można spotkać w ogrodzie? – Czego jest coraz więcej wśród bujnej trawy? – Co przyszło do nas?

13. Kolorowanie rysunku bociana.

Malowanie trawy palcem maczanym w zielonej farbie.

14. Zabawa kostką.

Na dużej plastikowej kostce nauczyciel umieścił obrazki zwierząt: żaby, bociana, wrony, wróbla, sowy, węża. Nauczyciel lub chętne dziecko rzuca kostką. Dziecko nazywa wylosowane zwierzę i naśladują jego głos.

15. Zabawy z wykorzystaniem kolorowych chust.

Nauczyciel rozdaje dzieciom kolorowe chusty: niebieskie, zielone, czerwone i żółte. Każde dziecko określa kolor swojej chusty. 1. Zabawa Co każe kolor? Nauczyciel umawia się z dziećmi, że gdy podniesie żółtą chustę, będą biegać po sali, gdy niebieską – skakać w miejscu, czerwoną – usiądą na podłodze, a zieloną – przykucną.

16. Zabawy z wykorzystaniem chust.

- Dzieci starają się chodzić z chustami umieszczonymi na częściach ciała, których nazwy podał nauczyciel. Np. na głowie, dłoni, ramieniu.
- Dzieci chodzą z chustami, podrzucają je i łapią.
- Dzieci chodzą z chustami i machają nimi.

17. Nauka wyliczanki.

Ene due rabe, szukał bocian żaby. A zielona żaba dała nurka w trawę. Mówienie rymowanki: cicho, gdy nauczyciel kładzie palec na ustach, i głośno – jeżeli podniesie rękę.

18. Kolorowanie rysunku żabki.

19 Słuchanie wiersza B. Szelańskiej Wiosna ogrodniczka.

Przyszła do nas wiosna, nasionka posiała. Ogrzała je słońcem, deszczem podlała. Na łąkach i w ogrodach zakwitły śliczne kwiatki: krokusy, przebiśniegi, żonkile i bratki...

Rozmowa na temat wiersza. – Co zrobiła wiosna? – Co ogrzało nasionko? – Co podlało nasionko? – Czy jeśli nasionko ma ciepło i wodę, to urośnie z niego roślinka? – Jakie kwiaty zakwitły na łąkach i w ogrodach?

Słuchanie nazw kwiatów: przebiśniegi, krokusy, sasanki, zawilce, pierwiosnki i przylaszczki. Powtarzanie nazw za nauczycielem. Określanie kolorów kwiatów. Nauczyciel wyjaśnia, że te kwiaty występują rzadko i dlatego nie wolno ich zrywać – one są tylko do oglądania.

20. Obserwowanie, jak nauczyciel zakłada hodowlę hiacyntów.

Nauczyciel przygotował: ziemię, kilka małych doniczek, małą konewkę z wodą i cebulki hiacyntów. Nazywa przygotowane rzeczy i cebulę rośliny oraz czynności, które wykonuje – wsypuje ziemię do doniczek, wsadza cebule, lekko uklepuje ziemię, podlewa. Potem pyta, gdzie powinien położyć doniczki z cebulami hiacyntów. Jeżeli dzieci powiedzą właściwie, powinien zapytać, dlaczego akurat tam, na parapecie okna. Na koniec ustawia doniczki na parapecie i zachęca dzieci do obserwowania, jak rozwijają się kwiaty.

21. Ćwiczenia oddechowe – naśladowanie wachania kwiatów.

Nauczyciel pokazuje obrazek i mówi nazwę kwiatów, które wachają dzieci – wciągając powietrze nosem, a wydychając ustami. Np. Wachacie rosnące krokusy – dzieci kucają, pochylają głowy i wachają kwiaty. Wachacie tulipany w wazonie – dzieci stoją i naśladowują wachanie kwiatów.

Tydzień 06.04-10.04. 2020

Temat- Wielkanoc

Cele ogólne:

- rozwijanie mowy
- rozwijanie umiejętności liczenia
- umuzykalnienie dzieci
- rozwijanie sprawności manualnej.

Zadania do wykonania:

1. Oglądanie kartek o tematyce związanej ze świętami wielkanocnymi.
2. Ćwiczenia oddechowe – dmuchanie przez rurki do napojów na kuleczki z waty tak, aby się turlały.
3. Słuchanie wiersza J. Koczanowskiej Wielkanoc.
 - Słuchanie informacji na temat zwyczajów wielkanocnych – robienia pisanek, święcenia pokarmów, wysiewu zboża i rzeżuchy.
 - Słuchanie wiersza.

W wielkanocnym koszyczku, przystrojonym pięknie, kłóciły się pisanki o najlepsze miejsce.
Każda chciała spoczywać tuż obok rzeżuchy,
zielonej i puszystej jak miękkie poduchy.
Wtem do akcji wkroczył cukrowy baranek, zjadł zieloną rzeżuchę, przerwał spór pisanek.
- Rozmowa na temat wiersza. – Co robiły pisanki w koszyczku wielkanocnym? – O co się kłóciły? – Jak skończył się spór?
4. Zabawa O której pisance opowiadam?

Na tablicy nauczyciel umieszcza kolorowe sylwety pisanek. Opisuje słowami dowolną pisanekę. Zadaniem dzieci jest wskazanie odpowiedniej pisanki.
5. Ćwiczenia graficzno-ruchowe.

Dzieci za nauczycielem kreślą w powietrzu kształt dużego jajka, mówiąc przy tym rymowanek: Jajeczko, jajeczko, będziesz pisaneczką.
6. Ćwiczenie analizy i syntezy wzrokowej – składanie w całość pociętych kartek świątecznych.
7. Ćwiczenia oddechowe i narządów artykulacyjnych.
 - Naśladowanie nadmuchiwanie balonika.
 - Naśladowanie zlizywania czekolady z warg.
 - Liczenie zębów poprzez dotykanie ich językiem.
 - Wysuwanie języka do przodu i cofanie w głąb jamy ustnej.
- 8 Zabawa ruchowa zręcznościowa
– Przenosimy jajko. Piłeczka pingpongowa naśladuje jajko. Dzieci kolejno przenoszą na łyżce jajko, starając się, żeby nie spadło z łyżki.
9. Tu pisanka, tam pisanka – ćwiczenia matematyczne.
 1. Zabawa Gdzie są pisanki? Nauczyciel schował w sali kilka dużych kartonowych sylwet pisanek. Dzieci odszukują je i określają miejsce ich schowania.
 2. Liczenie pisanek. Nauczyciel umieszcza na tablicy wymieszane sylwety pisanek w pięciu kolorach. Potem prosi o policzenie pisanek w określonych kolorach, mówiąc zagadkami: • Policzcie pisanki w kolorze słońca. • Policzcie pisanki w kolorze trawy. • Policzcie pisanki w kolorze maków. • Policzcie pisanki w kolorze nieba. • Policzcie pisanki w kolorze pomarańczy i mandarynki. Dzieci nazywają kolor, liczą pisanki w tym kolorze, a następnie podają ich liczbę i pokazują ją na palcach.

10 Zabawa ruchowa z wykorzystaniem rymowanki.

Dzieci idą za nauczycielem po kole, powtarzając tekst rymowanki i kreśląc w powietrzu rękami owale – jajka. Pisanki, pisanki, jajka kolorowe: niebieskie, czerwone i pomarańczowe.

11. Kończenie rysowania pisanki. Kolorowanie jej.

12. Obserwowanie wysiewu owsa do ziemi i rzeżuchy na mokrej wacie. Ziarno owsa było dzień wcześniej zamoczone w wodzie, by szybciej wykiełkowało. 2. Oglądanie rozbitego jajka, nazywanie jego części – białko i żółtko.

13.. Słuchanie piosenki Wielkanocne cuda (sł. B. Szurowska, muz. R. Dziekański).

I Stoi już w koszyku cukrowy baranek. Brakuje nam jeszcze zdobionych pisanek. Ref.: Pisanki, pisanki, wielkanocne cuda. Ja maluję złotą, twoja będzie ruda.

II. Śmieje się wesoło cukrowy baranek, bo w jego koszyczku pełno jest pisanek. Ref.: Pisanki, pisanki...

Rozmowa na temat piosenki. – Czego brakowało w koszyczku? – Na jakie kolory były malowane pisanki? – Z czego cieszył się cukrowy baranek

14. Oglądanie zdjęć kolejnych pisanek. Omawianie ich wyglądu.

15. Rozmowa na temat przedświątecznych porządków w domach dzieci. – Dlaczego w domach robione są teraz porządki? – Co robią rodzice kurze?

16. Ozdabianie sylwet jajek wzorami malowanymi palcami.

Przygotowanie rąk do ozdabiania sylwet jajek. Dzieci poruszają wszystkimi palcami naraz; stukają kolejnymi palcami o podłogę; dokręcają kolejne palce jednej ręki, a potem drugiej ręki; naśladują grę na pianinie. Wykonanie pracy. Dzieci dostają duże, kartonowe sylwety jajek. Nauczyciel przygotowuje rozrobione farby plakatowe. Dzieci malują na sylwetach palcami dowolne wzory.

17. Ćwiczenie spostrzegawczości.

Dzieci wskazują wśród czterech sylwet pisanek dwie takie same.

18. Kolorowanie rysunku koszyczka wielkanocnego.

19. Ćwiczenie pamięci wzrokowej.

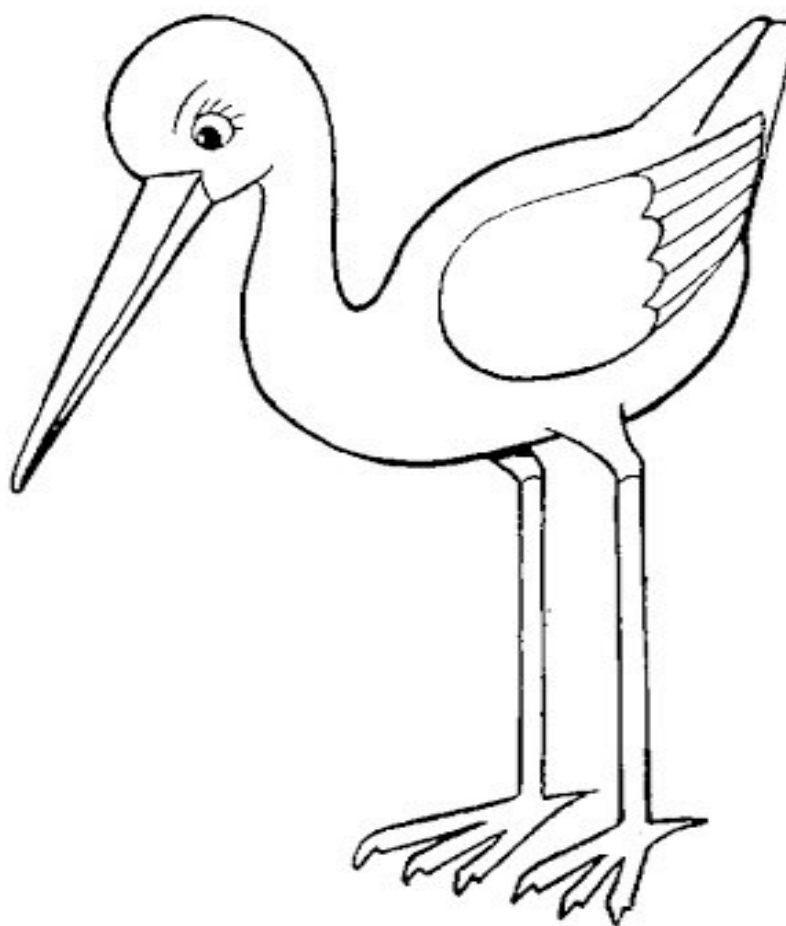
Nauczyciel pokazuje obrazek koszyczka wielkanocnego z cukrowym barankiem, czterema pisankami, palmą, kurczaczkiem. Dzieci oglądają obrazek. Potem nauczyciel odwraca obrazek i prosi dzieci, żeby powiedziały, co na nim było.

20. Rysowanie pisanek w określonych przez nauczyciela kolorach.

Zdrowych, Pogodnych Świąt Wielkanocnych,

*pełnych wiary, nadziei i miłości.
Radosnego, wiosennego nastroju,
serdecznych spotkań w gronie rodzinnym i wśród przyjaciół
oraz wesołego "Alleluja"
życzy
wszystkim dzieciom i ich rodzicom
Pani Ela*

Załączniki

koloryzacja: 2017 - pobrano z <http://koloryzacja24.pl>

Mjakmama **24**.pl

